

Ina Curic

Femeia si aspectul comercial

“Te-aș lua de tot că ai aspect comercial bun”

Conversație la autostop

Cele mai multe femei tinere au complexe teribile în legătură cu aspectul fizic în general în adolescență, însă din ce în ce mai mult și la alte vârste, atât înainte cât și după perioada critica pentru construirea imaginii de sine care e adolescența. Orice apreciere, comentariu pozitiv, compliment cu privire la modul în care arătam ne face automat să ne simțim bine, ne fletează, ne bucură.

Comentariile care se vor pozitive transmit însă uneori și alte idei, valori, principii dincolo de simpla apreciere a frumuseții – operațiune prin excelență subiectivă. Ca fete/femei la autostop, de exemplu, sau la școală, la serviciu, în vacanțe - nu puține dintre noi se confruntă cu propuneri amoroase, comentarii și complimente de diverse tipuri. Unul din comentariile recente pe care prezența mea la autostop le-a declanșat din partea unui co-autostopist bărbat a fost *“Te-aș lua de tot că ai aspect comercial bun”*. Mi-am amintit de complexe mele din liceu și chiar și atunci, fără o perspectivă critică asupra stereotipurilor legate de femei și bărbați, ideea că am *“aspect comercial bun”* tot mi s-ar fi părut suspectă și puțin flatantă. Eram convinsă de la 15 ani că nu contează „ce le place bărbaților la femei” fiindu-mi clar că *nu ei* trebuie să fie mulțumiți de corpul meu ci eu însămi. Cu siguranță însă nu aș fi putut înțelege atunci implicațiile acestei afirmații.

Standardele de frumusețe feminină – imposibil de atins în practică de către marea majoritate și varietate a femeilor reale pentru simplul motiv că sunt nerealiste – nu ne lasă prea multă libertate în a ne defini modele de feminitate mai ușor de atins și a aprecia și accepta diversitatea corpurilor umane. Uneori aceste standarde devin însă foarte flexibile, fără a fi deloc în avantajul nostru. În general aspectul acesta comercial este important pentru că atrage atenția sexuală a bărbaților. Paradoxal însă, deși *“aspectul comercial”* este considerat cel mai important la prima vedere - apreciere-cântărire-măsurare femeia ca marfă, femeia care vinde orice, a unei femei de către un bărbat (remarcați suprapunerea acestor acțiuni și peste cazurile în care este vorba de mărfuri non-umane) în foarte multe cazuri în fapt acesta nu contează. Pentru că, nu-i așa, în cultura populară a bărbaților ahtiați după favoruri sexuale și rapizi în a transforma femeia în obiect, toate femeile sunt la fel de la brâu în jos, și *“daca e prea urata, ii pui o punga în cap”*. Fustă să fie.

Ca femei suntem în multe instanțe evaluate automat ca o marfă, ceea ce îndreptățește și considerarea noastră drept bun de consum. Traficul de femei, o realitate extremă pentru milioane de femei din toată lumea, pornește tocmai de la premiza că femeile sunt bunuri care pot fi cumpărate și vândute, exploatate și abuzate după bunul plac al cumpărătorilor-proprietarilor. Această concepție – ca și cea referitoare la prostituție ca *“cea mai veche meserie din lume”* care spune textual că prima femeie a fost prostituată și sugerează implicit că orice femeie este o târfă în esență – nu afectează însă numai femeile traficate sau care se prostituează, ci și pe fiecare dintre noi în moduri mai subtile.

O femeie prezintă interes în diferite contexte atâta timp cât își intră în rolul de marfă bună de consum și oferă favorurile sexuale cerute; în cazul în care nu o face, indiferent cât de atractivă ar fi după standardele general acceptate, pierde orice urmă de interes, devenind în schimb *“rea”*, *“nerezonabilă”*, *“fraieră”*, neștiind ce pierde și nereușind să se distreze! M-am întrebat deseori de ce nu caută unii bărbați niște

scorburi dacă tot ce au nevoie este de “o gaură” la care reduc femeia pentru a-și satisface o nevoie în fond fiziologică de descărcare de tensiune sau mai curând nevoia de control și dominare a altor ființe umane considerate inferioare. Pentru că eu, ca femeie, îngroș cu siguranță rândul multora care nu ne simțim deloc flatate că suntem alese și considerate “bune”/“bunoace” pentru astfel de întreprinderi. Halal opțiuni între a fi vrăjitoarea cea rea și “scorbura”. De fapt, cred că încep să simpatizez cu vrăjitoarele.

PS. Mulțumesc celor doi domni întâlniți la autostop pe ruta Bacău – Suceava, care mi-au reamintit aceste lucruri.